

www.parohiaserbanvoda.ro

HRISTOS a înviat!

(†) ÎNVIEREA DOMNULUI (SFINTELE PAȘTI)

Ziua Învierii, popoare, să ne veselim,
Paștile Domnului, Paștile!
Că din moarte la viață și de pe pământ la cer,
Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi,
Cei ce-l cântăm cântările de biruință.
Cântarea I, Canonul Paștilor

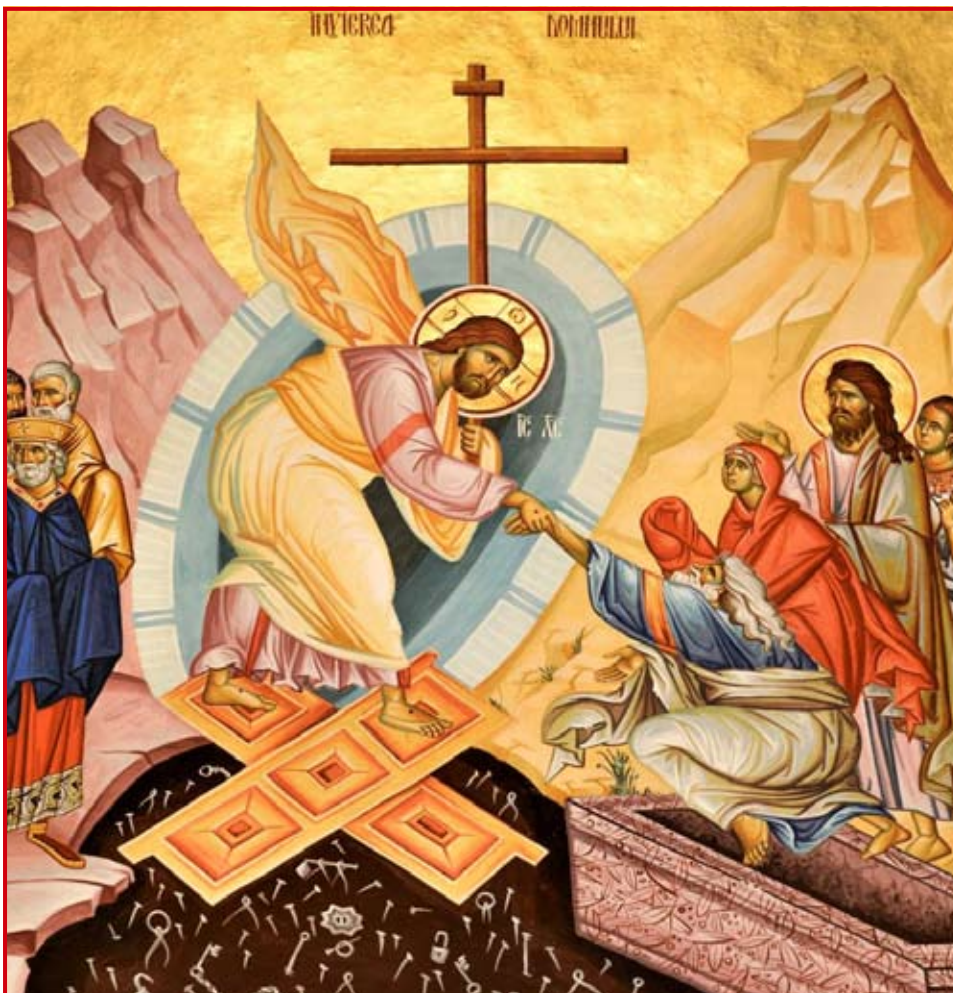
Sărbătoarea Învierii Domnului este sărbătoarea centrală a Bisericii, care dă sens vieții și care ne motivează existența. Hristos Dumnezeu, prin Învierea Sa, subliniază trei adevăruri esențiale:

1. El este Dumnezeu adevărat, stăpân al vieții și al morții;
2. Moartea nu mai are stăpânire asupra omului;
3. Destinul nostru etern depinde de viața noastră pământească. Ne-o spune în Evanghelia de la Ioan că vor învia cei care au făcut cele bune spre învierea vieții, iar cei care au făcut cele rele, spre învierea osândeii.

Prin Învierea Sa, Hristos a biruit pe diavol, pentru că moartea nu este făcută de Dumnezeu. Este consecința firească a păcatului, căci spune Sfântul Pavel „plata păcatului este moartea, iar harul lui Dumnezeu, viața veșnică, în Hristos Iisus, Domnul nostru”.

Al doilea dușman pe care Hristos l-a biruit este moartea. Iar al treilea dușman este iadul. În icoana ortodoxă, Hristos înviat din morți este reprezentat coborât la iad, de unde ridică pe toți dreptii Vechiului Testament.

Sfântul Ioan Gură de Aur se întreabă „Unde îți este moarte boldul tău, unde îți este iadule stăpânirea ta?” Cu puterea Sa dumnezeiească, Hristos ne învață să nu ne temem de moarte, căci Învierea Sa este începutul învierii tuturor. De aceea, Ortodoxia ne învață că morții nu se țin în necropole, nu se pun în sarcofage („mâncător de carne” - din limba greacă sarx/sarkos - carne și phagos - mâncător), ci sunt ținuți în cimitir – care înseamnă

„dormitor” (din limba greacă – koime-tirion). Și morții sunt puși în sicriu – de pildă, sicriul legii desemnează chivotul legii, care conținea Tablele lui Moise cu cele 10 porunci dumnezeiești – sicriul fiind o cutie în care se pun valori, cuprinzând în sine un om botezat și sfințit prin Tainele Bisericii, un om de o valoare inestimabilă.

De aceea, însăși sărbătoarea Paștilor dă răspuns la toate întrebările vieții. Toată istoria omenirii este orientată către Înviere, asemenea și spațiul cosmic, pentru că planetele, după cum spun oamenii de știință și învățătura Bisericii vor pieri și va fi un „cer nou și un pământ nou”, în care moartea nu va mai fi, Ierusalimul cel ceresc, unde Dumnezeu va șterge toată lacrima de la fața tuturor.

Omul credincios sau necredincios va avea parte de înviere. Acesta este cursul

istoriei profețit de proroci, de Mântuitorul și propovăduit de Biserică.

Chiar în perioada aceasta ne aducem aminte de mielul pascal, prin arta culinară pe care o practică poporul nostru. Căci mielul pascal Îl reprezintă pe Mântuitorul, așa cum a spus Sfântul Ioan Botezătorul: „Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii”.

Așadar noi nu punem accent numai pe mâncarea pască, dar și pe aceasta o luăm cu mulțumire și cu binecuvântare. Căci Paștile înseamnă nu numai trecerea de la neființă la ființă, nu numai trecerea de la robia egipteană la libertate, ci Paștile înseamnă trecerea de la moarte la viață, așa cum ne învață Biserica în ultimul articol al Crezului:

„Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie”.

Preot paroh Dinu Pompiliu

BUCURAȚI-VĂ DE ÎNVIEREA DOMNULUI ȘI TRĂIȚI-O DEPLIN ÎN SUFLETELE VOASTRE

De este cineva creștin bun și iubitor de Dumnezeu, să se bucure de acest Praznic frumos și luminat. De este cineva slugă înțeleaptă, să intre, bucurându-se, întru bucuria Domnului său.

De s-a ostenit cineva postind, să-și ia acum răsplata. De a lucrat cineva din ceasul cel dintâi, să-și primească astăzi răsplata cea dreaptă. De a venit cineva după ceasul al treilea, mulțumind să prăznuiască. De a ajuns cineva după ceasul al șaselea, să nu se îndoiască, nicidecum, că de nimic nu va fi păgubit. De a întârziat cineva până la ceasul al nouălea, să se apropie, nicidecum îndoindu-se.

De a ajuns cineva abia în ceasul al unsprezecelea, să nu se teamă din pricina întârzierii, că **darnic fiind Stăpânul, primește pe cel de pe urmă ca și pe cel dintâi**, odihnește pe cel din al unsprezecelea ceas ca și pe cel ce a lucrat din ceasul dintâi; și pe cel de pe urmă, miluiește, și pe cel dintâi mângâie; și aceluia plătește, și acestuia dăruiește; și faptele le primește; și gândul îl ține în seamă, și lucrul îl

Cuvântul Sf. Ioan Gură de Aur la Învierea Domnului se citește în noaptea Sfintelor Paști. De sute, mii de ani se adresează fiecărui suflet creștin, făcându-l să primească, indiferent de pregătirea din Postul Mare, pe Hristos în mintea, inima și viața lor, veșnică și fericită prin jertfa Mântuitorului.

Să-l facem loc Mântuitorului în viața noastră, reînnoită din această noapte.

prețuiește, și voința o laudă.

Pentru aceasta, intrați toți întru bucuria Domnului nostru: și cei dintâi, și cei de al doilea, luați plata. Bogații și săracii împreună bucurați-vă. Cei ce v-ați înfrânat și cei leneși, cinstiți ziua. Cei ce ați postit și cei ce n-ați postit, veseliți-vă astăzi. Masa este plină, ospătați-vă toți. Vițelul este mult, nimeni să nu iasă flămând. **Gustați toți din ospățul credinței; împărtășiți-vă toți din bogăția bunătății.** Să nu se plângă nimeni de lipsă, că s-a arătat împărăția cea de obște.

Nimeni să nu se tânguiască pentru păcate, că din mormânt iertare a răsărit. Nimeni să nu se teamă de moarte, că ne-a slobozit pe noi moartea Mântuitorului; a stins-o pe ea cel ce a fost ținut de ea. Prădat-a iadul cel ce s-a coborât în iad; umplutu-l-a de amărăciune, fiindcă a

gustat din trupul lui. Și aceasta mai înainte înțelegând-o Isaia a grăit: Iadul, zice, s-a amărât, întâmpinându-te pe tine jos; amărātu-s-a, că s-a stricat. S-a amărât, că a fost batjocorit; s-a amărât, că a fost omorât; s-a amărât, că s-a surpat; s-a amărât că a fost legat. A primit un trup și de Dumnezeu a fost lovit. A primit pământ și s-a întâlnit cu cerul. A primit ceea ce vedea și a căzut prin ceea ce nu vedea.

Unde-ți este, moarte, acul? Unde-ți este, iadule, biruința? Înviat-a Hristos și tu ai fost nimic. Sculatu-s-a Hristos și au căzut diavolii. Înviat-a Hristos și se bucură îngerii. Înviat-a Hristos și viața stăpânește. Înviat-a Hristos și nici un mort nu este în groapă; căci Hristos, sculându-se din morți, începătorul celor adormiți s-a făcut. Lui i se cuvine mărirea și stăpânirea în vecii vecilor. Amin. ❖

Veniți de luați Lumină! O minune de Sfintele Paști

In anul 2008 mă aflam la ceremonia Sfintei Lumini din Sâmbăta Mare, însă pentru prima dată nu în Biserica Învierii, așa cum obișnuiam, ci în Biserica Sf. Constantin și Elena, care este aproape de marea turlă a Bisericii Învierii, iar de la ferestrele interioare se vede de sus locul Sfântului Mormânt. Cele două Biserici comunică între ele și sunt în esență unite.

În acea Sâmbăta Mare, Sfânta Lumină a coborât la ora obișnuită a amiezii și în câteva minute s-a răspândit, din lumânare în lumânare, și în mica biserică unde mă aflam. După vreo zece minute, când cei mai mulți deja plecaseră din Biserică, o rază de lumină alb-albăstruie, care semăna cu o descărcare electrică, a intrat printr-o fereastră a biseriței. Raza luminoasă era dreaptă și s-a îndreptat cu o viteză fulgerătoare către o icoană a Maicii Domnului cu Pruncul Hristos, care se afla exact vizavi de fereastră, și în continuare și-a schimbat traiectoria în altă direcție. În aceeași clipă, s-a auzit o șuierătură puternică, un sunet, care arăta că ceva spinteca aerul. Toate acestea au durat câteva fracțiuni de secundă.

Exact sub icoana Maicii Domnului se aflau două femei din Rusia care, în acea clipă, erau întoarse spre fereastra prin care intrase Lumina. Când raza alb-albăstruie și sunetul puternic au fost percepute, cele două femei și-au plecat

capetele lor din reflex și după ce au scos un țipăt puternic, au alergat câțiva metri într-o parte. Raza de lumină a trecut la câțiva centimetri pe deasupra capetelor lor. După puțin timp și-au întors privirile spre icoană și, cuprinse de teamă, se țineau amândouă cu mâinile de inimile lor.

Eu mă aflam la distanță de vreo cinci metri împreună cu prietenul și colaboratorul meu, Ioan Koutsikidis, care, de asemenea, a văzut toată scena. Când ne-am apropiat de icoana Maicii Domnului, am constatat cu uimire că singura candelă care era agățată înaintea

ei, se aprinsese de la raza alb-albăstruie. Candelă aceasta fusese stinsă mai înainte, precum și toate celelalte candelă din biserică.

Puținii oameni care trăiseră evenimentul, au început să filmeze, să fotografieze și să aprindă din nou lumânările lor de la candelă. Acest caz arată limpede că Sfânta Lumină nu se manifestă exclusiv în Biserica Învierii, ci și în alte biserici, sau chiar și în locuri deschise. **(Haralambie K. Skarlakidis, Sfânta Lumină. Minunea din Sâmbăta Mare de la Mormântul lui Hristos/ text prescurtat) ❖**

SĂ NE ASEMĂNĂM DOMNULUI ÎN LUMINĂ

„Veniți de luați lumină!
Lumina lui Hristos luminează tuturor!”
și în câteva secunde lumina se împrăștie,
ajunge la toată lumea, luminează Biserica.
Acele cuvinte sunt îndemnul preotului
de a-L primi pe Hristos Înviat în inimile noastre,
de a ne asemena Lui în lumină.
Mântuitorul ne luminează pe noi, ne scoate
din întunericul creat de noi pentru a ne pune din nou,
în fiecare an, pe calea Învierii.
Căci cuvântul Paști înseamnă trecere,
o trecere și o înnoire a drumului nostru spre Înviere.

In noaptea Sfințelor Paști se sting în biserică toate luminile. Numai candela de pe Sfânta Masă din Sfântul Altar rămâne aprinsă, ea fiind sufletul viu și îndumnezeit al Mântuitorului coborât la iad.

Preoții îi cheamă pe toți cu îndemnul „Veniți să primiți lumina!”, **ca să facem trecerea de la întunericul morții, la lumina vieții veșnice prin aprinderea tuturor lumânărilor de la o singură lumânare.** De aceea Biserica vestește de Sfintele Paști: „Acum toate s-au umplut de lumină: cerul și pământul și cele de sub pământ”. Iată de ce Biserica numește săptămâna care urmează „Săptămâna Luminată”. Suntem chemați să purtăm în noi lumina Învierii lui Hristos și în această lumină să ne îmbrățișăm unul pe altul și să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi că iertăm pentru Înviere.

Să facem ca această Lumină să lumineze tot anul, ca să ne vedem pe noi cu adevărat, să pătrundem sensul vieții pe care o trăim, să devenim căutători de Lumină, împlinitori ai Cuvântului, următori ai lui Hristos și ființe veșnice în bucuria Împărăției cerești.

Rânduiele speciale în Săptămâna Luminată

❖ Fiecare slujbă începe cu „Hristos a înviat din morți, cu moartea...” și stihirile

Paștilor, preoții înconjurând în acest timp Sfânta Masă din Altar și cădind cele patru laturi ale ei. Și la slujbele de înmormântare, în locul „Veșnicei pomeniri” se cântă „Hristos a înviat...”.

❖ Până la Înălțare nu se mai cântă Axionul „Cuvine-se cu adevărat...”, ci minunata cântare „**Îngerul a strigat**”: Îngerul a strigat celei pline de dar: Curată Fecioară, bucură-te, Și iarăși zic: bucură-te, Căci Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt! Luminează-te, luminează-te, Noule Ierusalime, Căci slava Domnului peste tine-a răsărit! Saltă, saltă acum și te bucură, Sioane! Iar tu, Curată Născătoare de Dumnezeu, Veselește-te întru învierea Celui născut al tău!

❖ În Săptămâna Luminată nu se mai citește rugăciunile de dimineață și de seară, ele se înlocuiesc cu Ceasurile Paștilor. Nu se citește Psaltirea. Iar până la Rusalii nu mai spunem rugăciunea „Împărate ceres”.

❖ Când ne așezăm la masă, spunem de trei ori „Hristos a înviat...”, iar când ne sculăm de la masă „Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime...”.

❖ În zilele Paștilor și în toată Săptămâna Luminată nu se îngenunchează și nu se fac metanii. La fel și în fiecare duminică de peste an pentru că Învierea, ridicarea Domnului Hristos din morți, ne-a ridicat

și pe noi din „faptele cele moarte”. Ne bucurăm pentru biruința Învierii. „Acum toate s-au umplut de lumină: cerul și pământul și cele dedesubt”, cântăm în noaptea Învierii. Clipele nopții pline de lumină sunt trăite de către creștinii din lumea întreagă.

❖ Ce facem cu lumânarea pe care am avut-o lângă inimă în noaptea Învierii, care ni-l face prezent pe Mântuitorul Iisus Hristos, numit în Sfânta Evanghelie „Lumina lumii” și ne aduce aminte de jertfa noastră personală? **Este ofrandă adusă lui Dumnezeu, alături de osteneala de a fi prezenți la dumnezeiasca Liturghie din noaptea Învierii.** Nu se aruncă niciodată. Este luată acasă și arsă câte un pic în toată Săptămâna Luminată, o parte din ea poate fi păstrată pentru a o aprinde în momentele de încercare, de primejdie, de boală amintindu-ne că Hristos pe toate le-a biruit, dânduindu-ne speranța bucuriei.

❖ În Săptămâna Luminată, zilele de miercuri și vineri sunt zile cu „harți”. Conform Tipicului Sfântului Sava, miercurea și vinerea, în perioada cuprinsă între Învierea Domnului și Duminica Tuturor Sfinților (prima după Rusalii), avem „dezlegare la pește”.

❖ De la Învierea Domnului și până la Rusalii nu se fac metanii, ci doar închinăciuni. ❖

„Hristos a Înviat” sau „Paște fericit”?

Am lăsat la urmă salutul pascal pe care îl folosim din noaptea Învierii până la Rusalii: „Hristos a Înviat!”. La care, invariabil, răspundem „Adevărat a Înviat!”. Aceste cuvinte sunt în primul rând o mărturisire de credință prin care vestim că Mântuitorul a biruit moartea și iadul și a Înviat. Nu este, deci, un simplu salut, ci o mărturisire că suntem creștini și fii ai Mântuitorului Iisus Hristos.

„Ați observat, însă, că tot mai mulți dintre noi preferă formula: „Paște fericit!”? Asemănător cu „Sărbători fericite”. Și lista „fericirilor” poate continua. Impersonal și lipsit de substanță.

Nu de puține ori m-am gândit de ce? Poate și pentru că este o formulă „corectă politic” și o folosim ca să nu supărăm pe nimeni. Așa ne amăgim cu „modernitatea” și neconvenționalismul nostru și - din păcate - prin cuvintele

„Paște fericit!” am găsit soluția eliminării atât a numelui lui Hristos cât și a mărturiei Învierii Lui!. „Paște fericit” ne duce doar cu gândul la distracție. Sfintele Paști au ajuns să fie doar ÎNCĂ un prilej de distracție, de mâncare și băutură, de dans în cluburi. Unde este Hristos-Mântuitorul aici? Abia acum a murit cu adevărat... Și cu El și eu, în perspectivă spirituală. Sau mai bine zis duhovnicească.

Simpla pomenire a numelui lui Hristos, aduce har și supune demonii. Botezul nostru se face în **numele lui Hristos**. Mântuitorul ne spune că dacă vom da un pahar de apă în numele Lui, nu ne vom pierde răsplata. Că dacă vom cere ceva în numele Lui, El va face și că unde sunt doi sau trei adunați în numele Lui și El este în mijlocul lor! Dar tot Mântuitorul mai spune sfinților apostoli – ca o profeție pentru vremurile următoare – că vor fi urâți de toți oamenii

pentru numele Lui. Și atunci, pentru a da bine, unii oameni se feresc să mai pomenească numele lui Hristos.

Dar Mântuitorul ne-a avertizat acum 2000 de ani că „**de cel ce se va rușina de Mine (...) și Fiul Omului se va rușina, când va veni întru slava Sa**”.

Să luăm aminte la ce cuvinte folosim. Căci ele lucrează, au o energie a lor, așa cum cuvintele Sfintei Liturghii, de pildă, sau ale rugăciunilor, ale Sfintei Scripturi au viață și dau viață. Aduc

sfințenie și sfințire. Lucrează în noi și ne înobilează.

„Paște fericit!” elimină și mărturia Învierii lui Hristos. Iar asta nu este deloc puțin lucru, pentru că Învieria este chiar fundamentul credinței noastre. Și pentru că momentul Învierii nu a avut niciun martor, noi, creștinii toți, din toate timpurile ne facem pe noi înșine martori și dăm mărturie rostind în perioada aceasta salutul

„**Hristos a înviat!**” – „**Adevărat a înviat!**”.

ÎNVIEREA SE TRĂIEȘTE ÎN COMUNIUNE

Trăirile duhovnicești, bucurii sau tristeți, nădejdi sau încercări, se trăiesc împreună cu cei din Biserică, cu cei din parohie. Familia de acasă se mărește cu cei pe care îi cunoaștem la slujbele de duminică sau în pelerinaje și procesiuni. Bucuriile mari se trăiesc mai ales în comuniune cu cei dragi, cu părinții, cu frații, dar și cu familia duhovnicească din parohie. Iar parohia este formată - simbolic - din cei „doi sau trei adunați în numele lui Hristos”, care se unesc și se învoiesc să ceară pentru ei lucruri ce le sunt de folos.

În parohie oamenii se cunosc, se salută și își zâmbesc. Se împrietenesc, se ajută, își destăinuie necazurile sau împlinirile. Își cer unuia altuia sfat. Cel mai adesea se roagă unul pentru altul sau pentru membrii dragi ai familiei care trec printr-o boală sau încercare. Iar dacă unul din comunitate are un necaz, prietenii duhovnicești se roagă împreună pentru el. Îl pomenesc, dacă este bolnav, la Sfântul Maslu. De multe ori auzi câte un nume, care este destul de special sau singular, rostit de mai multe ori la Sfântul Maslu, semn că mai mulți enoriași s-au gândit la prietenul lor duhovnicesc.

Familia această duhovnicească umple biserica și curtea la marile sărbători: Crăciun, hramuri, Duminica Floriilor, Bobotează, Înălțarea Domnului, Pogorârea Duhului Sfânt, Adormirea Maicii Domnului (care este și hram la Biserica Șerban Vodă). La Denii – în special la Denia celor 12 Evanghelii și la Denia Prohodului. Impresionantă mulțimea care, în Vinerea Mare (și în ajunul Adormirii Maicii Domnului), după cântarea Prohodului înconjoară timp de mai bine de o jumătate de ceas biserica pe străzile din apropierea bisericii, trecând printr-o parte semnificativă a parohiei Șerban Vodă. De mulți ani acest obicei a devenit tradiție și mulți dintre enoriașii care locuiesc în această parte a parohiei ies la poartă pentru a întâmpina, cu lumânări în mâini, procesiunea impresionantă. Aceasta este alcătuită din preoți, diaconi, psalți, credincioși, tineri și mai puțin tineri, purtând racle cu sfinte moaște, baldachinul cu Sfântul Epitaf, icoane, cruci, torțe și lumânări.

Întreg cartierul participă parcă la procesiune. Mașinile se opresc și salută procesiunea.

Dar cea mai mare participare este cea din noaptea de Înviere, atunci când mii de oameni iau parte la slujba de Înviere. Primesc Sfânta Lumină, ascultă slujba, iau Sfintele Paști și pleacă, împreună cu familia sau prietenii, spre casă. Apoi totul devine de taină. Urmează cea mai minunată Sfântă Liturghie din tot anul bisericesc. Rămân foarte puțini credincioși față de marea de enoriași care iau doar Lumină. Biserica toată este scaldată în lumină și strălucire. Oamenii, unii cu copiii mici, stau liniștiți în picioare sau pe scaune. Cei mai mulți sunt puțin obosiți, căci Săptămâna Mare nu a fost una ușoară: slujbe, Denii, pregătirea casei și a bucatelor pentru ca întreaga familie să se bucure împreună de acest mare praznic, gustând din bucatele gătitе cu dragoste pentru acest moment unic. Mai ales că multe familii au și ținut tot Postul Mare.

Apoi, după Sfânta Liturghie, rânduri mari de credincioși așteaptă să se împărtășească. Unii sunt cu copiii mici în brațe, care între timp au și adormit. Ușor, îi scoală și pe ei pentru a se împărtăși. Și așa, întreaga familie din biserică se adună în jurul Sfântului Potir, în jurul lui Hristos cel Înviat.

Creștinii dintr-o parohie sunt cu toții frați. Sunt frați duhovnicești. Se spovedesc la același preot și se împărtășesc din același potir. Sfânta Liturghie este punctul cel mai înalt de întâlnire a credincioșilor între ei. Aici se întâlnesc sufletele, indiferent de condiția lor socială. Pentru unii credincioși desprinderea de parohie și mutarea în alt loc înseamnă o ruptură, uneori chiar mai mare decât despărțirea de familia biologică.

În această magică seară de Paști preoții ne îndeamnă pe toți „Veniți de luați lumină! Veniți de primiți lumină!”. Apoi „Hristos a Înviat!” – „Adevărat a Înviat!”. Auzim și: „Bucurați-vă!”, „Nu vă temeți!”, „Pace vouă!” Este sărbătoare, iar sărbătoarea nu se poate trăi deplin decât în comuniunea de iubire și de speranță cu cei dragi. Cu părinții, cu frații, cu familia de acasă și cu familia duhovnicească din parohie. Care negreșit îi include și pe preoți, diaconi, psalți.

Dar bucuria aceasta se revarsă în Biserică în fiecare Duminică, căci Duminica este ziua Învierii. Ca bucuria să fie deplină, comuniunea pascal-liturgică ar trebui trăită de TOȚI, ÎMPREUNĂ, la fiecare Sfântă Liturghie duminicală.

Oare v-ați întrebat de ce pierdem Învieria din fiecare Duminică? ❖

Maria Buleu, teolog

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 16-23 APRILIE 2023

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 16.04	00 ⁰⁰ -01 ⁰⁰	Slujba Învierii Domnului - Veniți de luați lumină! - (†) Învierea Domnului (Sfintele Paști)
	01 ⁰⁰ -03 ⁰⁰	Sfânta Liturghie
	12 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	Vecernia Paștilor – „A doua Înviere
Luni 17.04	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Sfintele Paști – Utrenia, Sfânta Liturghie
Marti 18.04	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Sfintele Paști – Utrenia, Sfânta Liturghie
Vineri 21.04	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Izvorul Tămăduirii – Utrenia, Sfânta Liturghie, Sfințirea apei
Duminică 23.04	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 2-a după Paști (a Sf. Apostol Toma) - Utrenia, Sf. Liturghie